

hedskommission. Anmeldelsespligten påhviler stedets medicinalforvalter (jfr. instruks for de i Grønland ansatte distriktslæger § 10, 6. og 8. stk.). Anmeldelsen fremsendes omgående skriftlig gennem handelsbestyrelsen under al mulig hensyntagen til, at posten får den mindst mulige forbindelse med smittefri pladser.

§ 18.

Sygdommens konstatering.

Distriktslægen foretager snarest derefter fornøden undersøgelse til sygdommens erkendelse og træffer de øjeblikkeligt påkrævede forholdsregler til bekæmpelse af sygdommens videre udbredelse. Enhver er pligtig af yderste evne at bistå ved iværksættelsen af disse foranstaltninger. Distriktslægen anmoder uopholdeligt sundhedskommissionens formand om at indkalde kommissionen til øjeblikkeligt møde, for at de fornødne bestemmelser kan træffes.

Indtil distriktslægen kan foretage den nævnte undersøgelse, iværksætter de tilstedeværende medlemmer af sundhedskommissionen de foranstaltninger, som de måtte anse for nødvendige til bekæmpelse af sygdommen, herunder særlig isolation.

§ 19.

Meget farlige sygdomme med obligatorisk afspærring.

Konstateres i land optræden af en af følgende sygdomme: pest, kolera, gul feber, dysenteri, plettyfus, børnekopper, spedalskhed, ondartet halsbetændelse (difteri), mæslinger, børnelammelse eller australsk syge (sovesyge), afbrydes øjeblikkelig al forbindelse med den smittede egn (handelsplads med bopladser). Samtidig isoleres det pågældende syssel fra landets øvrige sysler. Dispensation fra denne sysselisolation kan af sundhedskommissionen undtagelsesvis, når erhvervs- og næringsforholdene nødvendiggør det, tillades for enkelte ikke smittede pladser vedkommende, dog kun med samtykke fra nabosyslets sundhedskommission.

§ 20.

Farlige sygdomme med fakultativ afspærring.

Ved andre smitsomme sygdomme end de i § 19 nævnte kan sundhedskommissionen,

når de pågældende sygdomme (f. eks. tyfus, skarlagensfeber, kighoste, smitsom hjerne-rygmarvsbetændelse, rosen, brandbylder, miltbrand m. m.) optræder på særlig ondartet måde og med større udbredelse eller iøvrigt under forhold, som gør foranstaltninger fornødne til forhindring af smittens udbredelse i videre kredse, påbyde vedkommende syssels isolation. Taler erhvervs- eller andre forhold for sammenlægning af enkelte nabosysler eller dele deraf (og dermed følgende udvidelse af det afspærrede distrikts grænser), kan dette ske med de pågældende sundhedskommissioners samtykke.

Så længe de i denne paragraf nævnte sygdomme (omend i særlig ondartet form) kun optræder i enkelte tilfælde, der kan behandles under fornøden isolation, kan syslets afspærring udelades, såfremt nabosyslets sundhedskommission ikke nedlægger indsigelse derimod. Sådan indsigelse kan dog indankes for oversundhedskommissionen til forkastelse.

Om de ifølge denne paragraf truffene foranstaltninger søges indberetning, ledsaget af en udførlig fremstilling af de herskende forhold (herunder særlig antallet af patienter og dødeligheden iblandt disse), i hvert enkelt tilfælde snarest muligt tilstillet oversundhedskommissionen.

§ 21.

Afspærring.

Når en plads eller et syssel er isoleret på grund af smitsom sygdom, er denne isolation ubetinget gældende, indtil den ophæves af sundhedskommissionen, efter at denne har modtaget distriktslægens skriftlige erklæring om, at smittefaren er overstået.

Så længe isolationen består, kan forbindelse udover det afspærrede område kun finde sted med sundhedskommissionens i hvert enkelt tilfælde indhentede dispensation og under iagttagelse af de sikkerhedsforanstaltninger, som sundhedskommissionen påbyder.

§ 22.

Skib, smittet fra land.

Hvis et skib måtte anløbe isoleret plads eller syssel, og dets besætning eller passagerer har været i sådan forbindelse med land, at smitte derfra kan tænkes forplantet til